

FRANCISCO FERNÁNDEZ CARVAJAL

POGOVORI Z BOGOM

Razmišljanja za praznike in godove
od julija do decembra

VSEBINA

3. julij

1. SVETI TOMAŽ, APOSTOL19

- V Tomaževi odsotnosti.
- Njegova nejevera.
- Njegova vera.

5. julij

2. SVETA CIRIL IN METOD27

- Evangelizacija slovanskih narodov.
- Na novo poganstvo je treba odgovoriti z novo evangelizacijo.
- Pospeševati in širiti krščanske navade v vsakdanjem življenju.

11. julij

3. SVETI BENEDIKT, ZAVETNIK EVROPE35

- Krščanske korenine Evrope.
- Potreba po novi evangelizaciji.
- Naloga vseh. Narediti, kar je v naši moči.

16. julij

4. KARMELSKA MATI BOŽJA43

- Ljubezen do Device Marije in karmelski škapulir.
- Posebna pomoč in milosti Matere Božje v trenutku smrti.
- Škapulir, simbol svatovskega oblačila.

1. avgust

10. SVETI ALFONZ MARIJA LIGVORIJ91

- Njegova pobožnost do Device Marije.
- Posredovanje Božje Matere.
- Učinkovitost tega posredovanja.

4. avgust

11. SVETI JANEZ KRSTNIK MARIJA VIANEJ99

- Sveti duhovniki. Dostojanstvo brez primere. Ljubezen do duhovništva.
- Potreba po duhovniku. Molitev in mrtvičenje za duhovnike.
- Duhovnik v Gospodovem imenu spremlja človekovo življenje. Spoštovanje do tistih, ki so nam toliko dali. Trdno zaupati v molitev duhovnika.

5. avgust

12. SVETA MARIJA SNEŽNA107

- Nastanek svetišča v Rimu, posvečenega sveti Mariji, Božji Materi.
- Božja in naša Mati.
- Marija je *kanal*, po katerem prejemamo vse milosti.

6. avgust

13. JEZUSOVA SPREMNITEV NA GORI115

- Gospod opogumlja učence pred svojim skorajšnjim trpljenjem in smrtjo.
- Bog sam bo naše plačilo.
- Gospod je ob nas, da bi nam pomagal nositi tisto, kar je najtežje.

8. avgust

14. SVETI DOMINIK GUZMAN123

- Potrebnost zdravega nauka. Pomoč Device Marije.
- Rožni venec, močno orožje.
- Premišljevanje skrivnosti svetega rožnega venca.

14. avgust

15. VEČER PRED PRAZNIKOM

MARIJINEGA VNEBOVZETJA..... 131

- Devica Marija, *Skrinja nove zaveze*.
- Upanje na nebesa.
- Splača se biti zvest.

15. avgust

16. MARIJINO VNEBOVZETJE 139

- Marija, s telesom in dušo vzeta v nebo. Premišljevanje četrte skrivnosti častitljivega dela rožnega venca.
- Iz nebes presveta Devica posreduje za svoje otroke in skrbi zanje.
- Vnebovzetje Device Marije, upanje našega slavnega vstajenja.

21. avgust

17. SVETI PIJ X. 147

- Potrebno širjenja nauka. Uporabiti vsa razpoložljiva sredstva.
- Vedrost in dobra volja ob soočanju s težavami.
- Ljubezen do Cerkve in papeža.

22. avgust

18. DEVICA MARIJA KRALJICA 155

- Sveta Marija, Kraljica nebes in zemlje.
- Kraljevski naslovi Device Marije.
- Marija kraljuje v nebesih, na zemlji in v vicah.

24. avgust

19. SVETI BARTOLOMEJ (JERNEJ), APOSTOL 163

- Srečanje z Jezusom.
- Jezusova pohvala. Krepost iskrenosti.
- Iskrenost do Boga, v duhovnem vodenju, v sobivanju z drugimi. Krepost preprostosti.

27. avgust

20. SVETA MONIKA 171

- Molitev svete Monike za spreobrnjenje njenega sina Avguščina.
- Posredovati vero v družini. Družinska pobožnost.
- Molitev v družini.

28. avgust

21. SVETI AVGUŠTIN 179

- Življenje, nenehno spreobračanje.
- Začeti in ponovno začeti.
- Premisliti o malenkostih, ki nas ločujejo od Boga. Devica Marija in spreobrnjenje.

29. avgust

22. MUČENIŠTVO JANEZA KRSTNIKA 187

- Janezova srčnost.
- Njegovo mučeništvo.
- Z veseljem se soočati z nasprotovanji, na katera naletimo zaradi zveste hoje za Kristusom.

8. september

23. ROJSTVO DEVICE MARIJE 195

- Veselje ob rojstvu Matere Božje.
- Današnji praznik nas vodi h globokemu spoštovanju spočetja in rojstva vsakega človeškega bitja.
- Pomen navadnih dni.

14. september

24. POVIŠANJE SVETEGA KRIŽA 203

- Izvor praznika.
- Gospod blagoslavlja s križem tiste, ki jih najbolj ljubi.
- Sadovi križa.

15. september

25. ŽALOSTNA MATI BOŽJA209

- Marijina bolečina se pridruži Jezusovi.
- Soodrešenje Matere Božje.
- Posvečevati svoje bolečine in trpljenje. Obračati se na Devico Marijo, *Tolažnico žalostnih*.

21. september

26. SVETI MATEJ, APOSTOL IN EVANGELIST217

- Odgovor svetega Mateja na Jezusov klic. Naš odgovor.
- Veselje poklicanosti.
- Prvenstveno apostolska poklicanost.

24. september

27. BLAŽENI ANTON MARTIN SLOMŠEK225

- Vse njegovo življenje sta vodili ljubezen do Cerkve in gorečnost za duše.
- Zaščitnik slovenske kulture in želja oblikovati slovenske katoličane.
- Misijonska narava Cerkve, ki želi, da bi se zveličale vse duše.

24. september

28. SVETA MARIJA

- REŠITELJICA JETNIKOV

(BLAŽENA MARIJA DE MERCEDE)231

- Naša Mati Devica Marija, mogočna srednica, da bi se rešili vseh spon.
- Njene roke so polne milosti in darov.
- Vedno se obračati na njeno Božje materinstvo.

29. september (I)

29. SVETI NADANGEL MIHAEL239

- Poslanstvo angelov. Trije nadangeli, ki jih Cerkev časti na poseben način.

- Sveti nadangel Mihael. Njegova pomoč v boju proti hudiču.
- Prosimi tega svetega nadangela za njegovo nenehno zaščito Cerkve.

29. september (II)

30. SVETI NADANGEL GABRIEL247

- Sveti Gabriel, Božja moč.
- Oznanjevalec življenja, ki se poraja. Vrednost vsakega bitja.
- Otroci, razlog veselja.

29. september (III)

31. SVETI NADANGEL RAFAEL255

- Lik tega nadangela v Svetem pismu.
- Osebna poklicanost.
- Pomagati drugim, da najdejo svojo pot.

2. oktober

32. SVETI ANGELI VARUHI263

- Obstoj.
- Nenehno služenje naših angelov varuhov.
- Gojiti do njih odnos tesnega prijatelja.

4. oktober

33. SVETI FRANČIŠEK ASIŠKI271

- Uboštvo svetega Frančiška. Uboštvo v običajnem kristjanu.
- Posebna potreba po tej kreposti v naših časih. Njeni izrazi in način, kako jo živeti.
- Sadovi te kreposti.

5. oktober

34. DAN ZAHVALE IN PROŠNJE279

- Biti hvaležen. Posnemati Gospoda.

- Neštevilni razlogi za nenehno zahvaljevanje.
- Prosim z zaupanjem. Obračati se na Devico Marijo v naših prošnjah.

7. oktober

35. ROŽNOVENSKA MATI BOŽJA287

- Rožni venec, močno orožje.
- Premišljevat skrivnosti rožnega venca.
- Lavretanske litanije.

12. oktober

36. NAŠA GOSPA NA STEBRU V ZARAGOZI295

- Pobožnost do Device Marije na stebru.
- Na začetku evangelizacije, vsakega osebnega apostolata je vedno Devica Marija. Računati nanjo.
- Trdnost in ljubezen pri širjenju vere.

15. oktober

**37. SVETA TEREZIJA AVILSKA,
CERKVENA UČITELJICA303**

- Potreba po molitvi. Njen odločilen pomen za življenje kristjana.
- Odnos do Jezusove presvete človeške narave.
- Težave pri molitvi.

18. oktober

38. SVETI LUKA, EVANGELIST311

- Evangelij po Luku. Popolnost našega dela.
- To, kar nam evangelist posreduje. *Slikar* Device Marije.
- Pobožno brati sveti evangelij.

28. oktober

**39. SVETI SIMON IN SVETI JUDA TADEJ,
APOSTOLA319**

- Apostoli niso iskali lastne slave, ampak so hoteli vsem ponesti Kristusovo sporočilo.

- Vera apostolov in naša vera.
- Ljubezen do Jezusa, da mu sledimo od blizu.

1. november

40. VSI SVETI327

- Svetniki, ki so se posvetili z običajnim življenjem.
- Vsi smo bili poklicani k svetosti.
- Ljubezen, razpoznavni znak tistih, ki so dosegli blaženost.

2. november

41. SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH335

- Vice, kraj očiščevanja in predprostor nebes.
- Veliko in na različne načine lahko pomagamo dušam v vicah. Priprošnje.
- Naše očiščenje na tem svetu. Želeti si priti v nebesa, ne da bi morali v vice.

9. november

42. POSVETITEV LATERANSKE BAZILIKE343

- Svetišča, znamenja Božje navzočnosti med ljudmi.
- Jezus Kristus, resnično navzoč v naših cerkvah.
- Božja milost nas naredi za živi tempelj Boga.

21. november

43. DAROVANJE DEVICE MARIJE351

- Pomen praznika. Izročitev Marije.
- Naša izročitev. Odgovor na milost.
- Posnemati nebeško Mater. Obnoviti izročitev.

30. november

44. SVETI ANDREJ APOSTOL359

- Prvo srečanje z Jezusom.
- Apostolat prijateljstva.
- Dokončni klic. Nenavezanost in pripravljenost takoj slediti Gospodu.

30. november.

45. ZGODNJA DANICA*367

- Marija, napovedana v predpodobah v Stari zavezi.
- Sveta Devica, ki razsvetljuje in usmerja.
- »Morska zvezda«.

1. december.

46. HIŠA ZLATA.....375

- Sveta Marija, Tempelj živega Boga, obdarjena z darovi Svetega Duha.
- Darovi razumnosti, vednosti in modrosti nebeške Gospe.
- Darovi sveta, pobožnosti, moči in strahu Božjega.

2. december.

47. GOSPODOVA DEKLA.....383

- Marijina poklicanost.
- Bog nas kliče.
- Sredstva za spoznavanje Gospodove volje.

3. december

48. SVETI FRANČIŠEK KSAVERIJ391

- Apostolska vnema svetega Frančiška Ksaverija.
- Pridobiti nove apostole za Kristusa.
- Apostolska učinkovitost našega življenja.

3. december.

49. ZAČETEK NAŠEGA VESELJA399

- Resnično veselje je na svet prišlo z Marijo.
- Ona nas uči biti razlog veselja za druge.
- Pregnati vso žalost.

4. december.

50. ROŽA SKRIVNOSTNA.....407

- Vedno z Jezusom. Molitveno življenje.
- Naučiti se moliti.
- Ustne molitve. Sveti rožni venec.

5. december.

51. MATI LJUBEZNIVA.....415

- Jezus nam je dal svojo Mater za našo Mater.
- Mati ljubezniva, ljubeča, z usmiljenim pogledom.
- Izboljšati svoj odnos in naučiti se bolj in bolje ljubiti našo nebeško Mater.

6. december

52. SVETI NIKOLAJ (MIKLAVŽ).....423

- Svetniki, Božji prijatelji, so naši priprošnjiki pred Njim. Sveti Nikolaj.
- Potreba po človeških in materialnih dobrinah.
- Velikodušnost in nenavezanost na dobrine. Obračati se na svetega Nikolaja v denarnih potrebah.

6. december.

53. PRIBEŽALIŠČE GREŠNIKOV431

- Devica Marija in zakrament pokore.
- Njen usmiljen odnos do grešnikov.
- Naše pribežališče.

7. december.

54. VRATA NEBEŠKA.....439

- Po Mariji vedno najdemo Jezusa.
- Sredništvo naše Matere.
- Pobožnost do Device Marije, znamenje vnaprejšnje določenosti.

8. december

55. BREZMADEŽNO SPOČETJE DEVICE MARIJE447

- Devica Marija v Kristusovi skrivnosti.
- Njena polnost milosti, ki jo je prejela v trenutku svojega brezmadežnega spočetja.
- Da bi mogli posnemati Devico Marijo, se moramo nanjo obračati. Pobožnosti.

10. december

56. LORETSKA MATI BOŽJA455

- Nazareška hišica.
- Nazareški dom, vzor, ki ga morajo posnemati krščanski domovi.
- Narediti tistim, ki živijo z nami, življenje prijazno.

12. december

57. GUADALUPSKA MATI BOŽJA463

- Prikazovanje Device Marije Juanu Diegu.
- Nebeška Gospa je na začetku vsakega apostolata in pripravi duše.
- Nova evangelizacija. Gospod računa na nas. Ne zapravljati priložnosti.

3. JULIJ

1. SVETI TOMAŽ, APOSTOL

Praznik

- **V Tomaževi odsotnosti.**
- **Njegova nejevera.**
- **Njegova vera.**

I. Ko se je Jezus na povabilo sester bolnega Lazarja namenil v Judejo, kjer so ga čakale pasti in sovraštvo Judov, je Tomaž dejal drugim apostolom: *Pojdimo še mi, da umremo z njim!*¹ Gospod je s hvaležnostjo sprejel to pogumno in velikodušno dejanje apostola. To so njegove prve besede, ki jih je zapisal evangelist Janez.

Pozneje, med poslovilnim govorom pri zadnji večerji, je Tomaž postavil Učitelju vprašanje, za katero mu moramo biti hvaležni, saj smo po njem spoznali eno velikih opredelitev, ki nam jih je Jezus dal o sebi. Učenec ga je vprašal: *Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?* Jezus je odgovoril z besedami, o katerih ljudje veliko premišljujemo: *Jaz*

*sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni.*²

Še isto nedeljo, ko je vstal od mrtvih, se je Jezus popoldne prikazal svojim učencem. Stopil je mednje, ne da bi moral odpreti vrata, saj je bilo njegovo telo poveličano; da bi pa odvrnil morebitni vtis, da je samo duh, jim je pokazal roke in stran. Učenci niso dvomili, da je bil to sam Jezus in da je v resnici vstal od mrtvih. Dvakrat jih je pozdravil z običajnim judovskim pozdravom, z lastnim naglasom, s katerim je tolikokrat prej izgovoril te besede. Apostolom, ki niso z lahkoto sprejemali tega, kar je presegalo meje njihovih izkušenj, so se razblinili vsi dvomi, ko so slišali Kristusa govoriti, kot je govoril ob drugih priložnostih. Njegov prijateljski in ljubezniv pogovor je razpršil strah in sram, ki so ju najbrž občutili, ker so zapustili Prijatelja, ko jih je najbolj potreboval. Na ta način se je znova ustvarilo vzdušje zaupnosti, v katerem jim je Jezus podelil pooblastila.³ Vendar Tomaža ni bilo med njimi. Samo on je manjkal. Zakaj ga ni bilo tam? Je bilo to le naključje? Morda evangelist Janez, ki z vsemi podrobnostmi pripoveduje o dogodku, iz obzirnosti zamolči, da Tomaž ni samo trpel kot vsi ostali, potem ko je videl Jezusa na križu, temveč se je odtujil skupini in ga je prevzel nek poseben brezup.⁴

Po poročanju evangelistov Mateja in Marka vemo, da je Jezus apostolom naročil, naj takoj odidejo v Galilejo, kjer ga bodo videli poveličanega. Zakaj so še nadaljnjih osem dni ostali v Jeruzalemu,

čeprav jih tam nič več ni zadrževalo? Zelo mogoče je, da niso hoteli oditi brez Tomaža, ki so ga takoj poiskali in ga na vse načine poskušali prepričati, da je Učitelj vstal in jih še enkrat pričakuje ob Tiberijskem jezeru. Ko so ga našli, so mu z neizmernim veseljem sporočili: *Gospoda smo videli!*⁵ Vedno znova so mu to ponavljali z različnimi poudarki. V tem času so ga na vsak način skušali ponovno pridobiti za Jezusa. Zagotovo se je Gospod, ki nas vedno išče – vsakega od nas – kot Dobri pastir, strinjal s tem odlašanjem. Kako je bil Tomaž pozneje hvaležen za vse te poskuse in da ga kljub njegovi trmoglavosti niso pustili samega v Jeruzalemu! To je poduk, ki danes lahko služi nam, da premislimo, kakšna sta naš bratski odnos in srčnost do tistih naših krščanskih bratov in sester, ki v nekem trenutku zapadejo v malodušje in samoto. Ne smemo jih zapustiti.

II. Poglej moje rane in položi svojo roko vanje in ne bodi neveren, ampak veren.⁶

Tomaževega malodušja in nejevere ni bilo lahko premagati. Na vztrajno prigovarjanje apostolov je odgovoril: Če ne vidim na njegovih rokah rane od žeblicev in ne vtaknem prsta v rane od žeblicev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.⁷ Te besede se zdijo kot dokončen, neomajen odgovor. Je trd odziv na prošnje prijateljev. Nedvomno pa mu je njihovo veselje – kako neizmerna radost je morala napolnjevati njihove duše! – odprlo okno upanja. Zato se je vrnil in se ni več ločil od njih. Ta temna Tomaževa trmoglavost je v nasprotju z Je-

zusovo veličino in njegovo ljubeznijo do vseh. Gospod ne dovoli, da bi se kdo od njegovih izgubil; pri zadnji večerji je molil za svoje učence in njegova molitev je vedno učinkovita.⁸ On sam posreduje pri Tomažu. Evangelist Janez takole pripoveduje: Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Dosegli so vsaj to, da je bil z njimi! *Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: Mir vam bodi!* Tedaj se je obrnil k Tomažu in mu rekel: *Položi svoj prst sem in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.*⁹

Za nas je razlog upanja spoznanje, da nas Gospod ne bo nikoli zapustil, če ga ne bomo zapustili mi, saj je molil tudi za nas.¹⁰ Prav tako nas ne bodo pustili na cedilu tisti, ki jih je Bog postavil na našo stran. Če se včasih znajdemo v temi, naj bo naše notranje stanje kakršno koli, se lahko opremo na vero drugih, na njihov zgled in trdnost njihove ljubezni. Mi pa smo dolžni poskrbeti za tiste, ki so nam na kakršen koli način zaupani ali delijo z nami vero in ideale, če se kdaj znajdejo v težki situaciji. Odgovornost za zvestobo drugih je vedno dobra opora za lastno zvestobo. »Vse bi šlo bolje in bili bi srečnejši, če bi se trudili vedno bolje spoznavati – da bi lahko bolje ljubili – resničnosti in osebe, s katerimi smo povezani z vezmi stalne odgovornosti. Razmišljati o lastnih dolžnostih, o okoliščinah, ki vplivajo na življenje in mir drugih, premišljevat o posledicah našega ravnanja, ocenjevati škodo, ki jo lahko povzroči odpad, to je prvo zagotovilo zvestobe. Tej moramo vedno dodati

nadnaravni ozir: *Bog pa je zvest in ne bo dopustil, da bi bili preizkušani čez svoje moči* (1 Kor 10,13).«¹¹ Gospod se nam ne bo nikoli izneveril. Ne izneverimo se svojim bratom in sestram. Ne pozabimo, da lahko vsi, tudi mi, doživimo obdobje slepote in malodušja. Nihče v družini in med prijatelji ni za vedno izgubljen za Boga, ker se zanašamo na mogočno pomoč ljubezni in molitve, ki se izraža na najrazličnejše načine, ter milosti.

III. Ko je Tomaž videl in slišal Gospoda, je z nekaj besedami izrazil to, kar je čutil v svojem srcu: *Moj Gospod in moj Bog!* je vzkliknil, pretresen v dno duše. To je bilo obenem dejanje vere, izročitve in ljubezni. Odkrito je priznal, da je Jezus Bog in ga priznal za svojega Gospoda. Jezus mu je odgovoril: *Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!*¹² Papež Janez Pavel II. pravi: »To je vera, ki jo moramo obnoviti, slediti brazdi neštevilnih generacij kristjanov, ki so v preteklih dveh tisoč letih izpovedali vero v Kristusa, nevidnega Gospoda, in dosegli celo mučeništvo. Petrove besede iz njegovega Prvega pisma moramo vzeti za svoje, kot so to storili pred nami že mnogi drugi: *Njega ljubite, čeprav ga niste videli. Verujete vanj, čeprav ga zdaj ne vidite, veselite se v neizrekljivem veselju.* To je resnična vera: popolna izročitev stvarem, ki se ne vidijo, vendar lahko napolnijo in oplemenitijo celotno življenje.«¹³

Od tistega trenutka je bil Tomaž drug človek, zahvaljujoč se v veliki meri bratski ljubezni, ki so jo do

njega čutili ostali apostoli. Njegova zvestoba Učitelju, ki se je v tistih temnih dneh zdela nemogoča, je bila vedno trdna in brezpogojna. Morda smo z njegovimi besedami že velikokrat izpovedali svojo vero: Gospod moj in Bog moj! Moj Gospod in moj Bog!, ko smo bili pred tabernakljem ali med posvetitvijo pri sveti maši. Njegova osebnost je danes razlog za zaupanje v Gospoda, ki nas ne bo nikdar zapustil, in razlog upanja, če bodo naši najbližji kdaj po Božji volji doživeli trenutke negotovosti v svoji zvestobi Bogu. Naša spodbuda v takšni situaciji in Gospodova milost bosta delali čudeže.

Z bogoslužjem prosimo danes Gospoda: ... *naj veseli obhajamo praznik svetega apostola Tomaža; naj nam on s svojo zaščito pomaga, da bomo imeli v sebi življenje v obilju po veri v Jezusa Kristusa, tvojega Sina, katerega je tvoj apostol priznal za svojega Gospoda in Boga.*

Devica Marija, ki je bila v tistih dneh tako blizu apostolom, je gotovo skrbno spremljala razvoj Tomaževe duše. Morda je bila ona tista, ki je preprečila, da bi se apostol dokončno oddaljil. Izročimo ji danes svojo zvestobo Gospodu in zvestobo tistih, ki nam jih je Bog na nek način zaupal. Zvesta Devica ..., prosi zanje ... prosi zame.

¹ Jn 11,16.

² Jn 14,5–6.

³ Prim. SAGRADA BIBLIA, *Santos Evangelios*, EUNSA, 2. izdaja, Pamplona 1985, opomba k Jn 20,19–20.

- ⁴ Prim. O. HOPHAN, *Los Apóstoles*, Palabra, Madrid 1982, str. 216.
- ⁵ *Jn* 20,25.
- ⁶ *Obhajilni spev*. Prim. *Jn* 20,27.
- ⁷ *Jn* 20,25.
- ⁸ Prim. *Jn* 19,7
- ⁹ *Jn* 20,26–27.
- ¹⁰ Prim. *Jn* 17,20.
- ¹¹ J. ABAD, *Fidelidad*, Palabra, Madrid 1987, str. 66–67.
- ¹² *Jn* 20,29.
- ¹³ JANEZ PAVEL II., *Homilija*, 9. 4. 1983.